

Bezpieczeństwo i równe traktowanie na Uniwersytecie Jagiellońskim 2024/2025

Raport z badania

Dział ds. Bezpieczeństwa
i Równego Traktowania
– Bezpieczni UJ

Sugerowane cytowanie:

Bezpieczni UJ (2025). Bezpieczeństwo i równe traktowanie
na Uniwersytecie Jagiellońskim 2024/2025. Raport z badania.
Dział ds. Bezpieczeństwa i Równego Traktowania – Bezpieczni UJ.

Realizacja badania, analiza i interpretacja danych:

Katarzyna Krzemińska, dr Stella Strzemecka

Redakcja merytoryczna:

Ewelina Ciaputa, Wojciech Jarczyk, Katarzyna Krzemińska,
Aleksandra Migalska, dr Michał Powszedniak, Karolina Sikora,
Ewa Stoecker, dr Stella Strzemecka

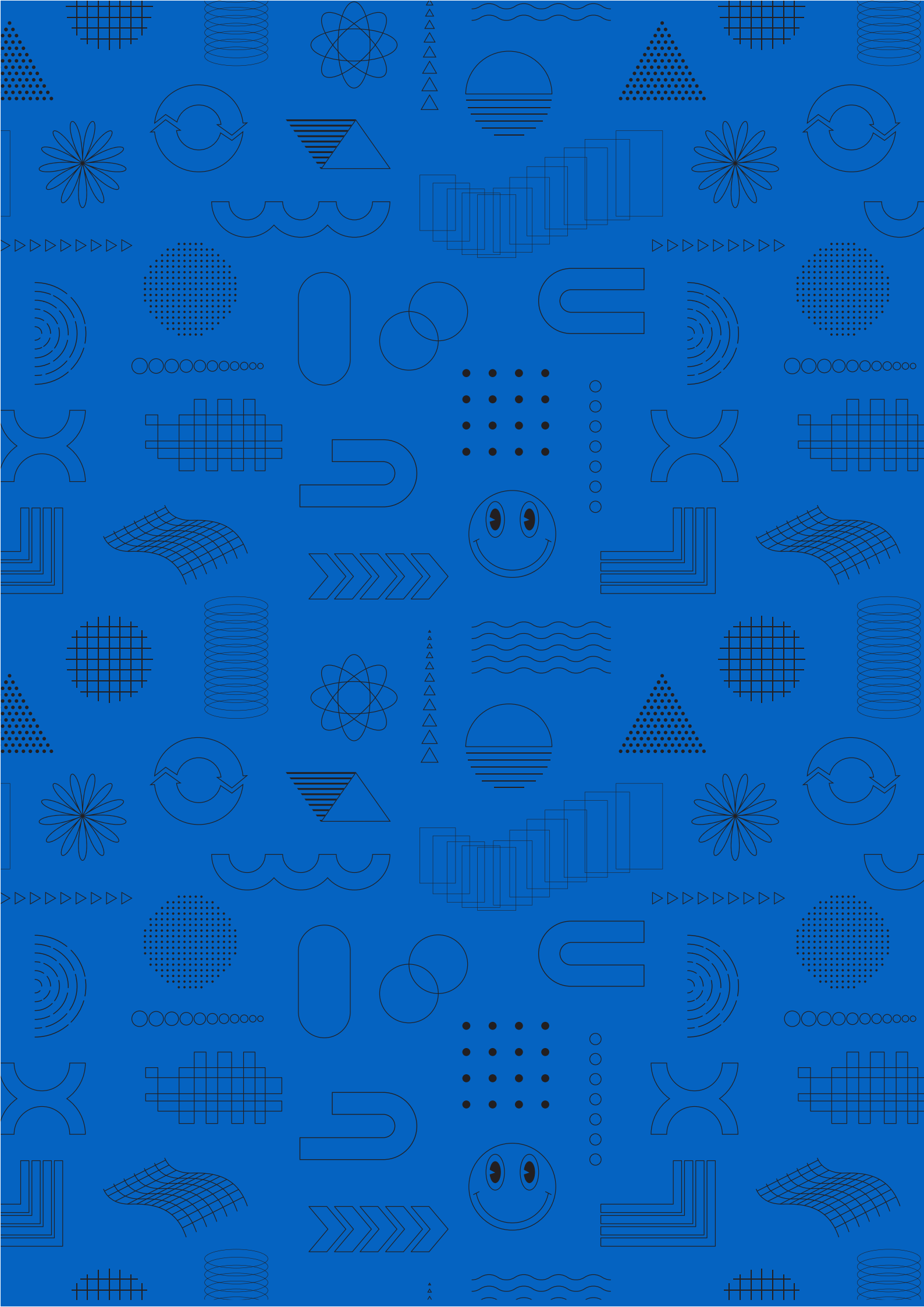
Skład: Radek Nawojski

ISBN: 978-83-958857-5-4

© Uniwersytet Jagielloński w Krakowie, Dział ds. Bezpieczeństwa
i Równego Traktowania – Bezpieczni UJ

SPIŚ TREŚCI

Wnioski i rekomendacje	5
Podsumowanie wyników	5
Rekomendacje	8
Charakterystyka badania	11
Opis badania	11
Metodologia	11
Opis próby	13
Wyniki	19
Ogólna ocena bezpieczeństwa i równego traktowania	19
Ocena bezpieczeństwa i sprawiedliwego i równego traktowania	21
Doświadczenie niepożądanych sytuacji	26
Opis niepożądanych sytuacji	29
Zgłoszenie niepożądaney sytuacji	32
Dodatkowe uwagi osób badanych	36

WNIOSKI I REKOMENDACJE

Podsumowanie wyników

- Osoby studiujące na Uniwersytecie Jagiellońskim zazwyczaj (blisko 6 na 10 osób, 57,5% odpowiedzi) spodziewają się reakcji kogoś z UJ w sytuacji, gdy na uczelni wydarzy się coś złego. Rzadziej jednak deklarują wiedzę, na temat tego, do kogo się zgłosić w takiej sytuacji (mniej niż 5 na 10 osób, 46,1% odpowiedzi). Najmniej osób wie, jakiego rodzaju wsparcia można oczekiwać ze strony uczelni (1 na 3 osoby, 34,4% odpowiedzi).
- Analogicznie jak w poprzednich latach, poziom bezpieczeństwa jest przez osoby kształcące się na UJ oceniany lepiej niż poziom równego traktowania. Bezpiecznie na UJ czuje się 4 na 5 osób (81% odpowiedzi), a sprawiedliwie i równo traktowane – 7 na 10 osób (71,4% odpowiedzi). Jednocześnie niski poziom bezpieczeństwa wskazała co czternasta osoba (8,2%), a niski poziom równego traktowania co szósta osoba (17,3%).
- Ponad 1 na 5 osób (22,5%) doświadczyła jakiegoś rodzaju agresji lub przemocy. Agresji i przemocy werbalnej doświadczyło 18,6% osób, agresji i przemocy niewerbalnej – 13,1%, a agresji i przemocy fizycznej – 1,5%.
- Najczęstszymi niepożądanymi sytuacjami lub zachowaniami doświadczanymi przez osoby badane były: mikroagresje (19,8% wskazań, 34,3% osób badanych), zły stan techniczny budynków i instalacji (16% wskazań, 27,8% osób badanych), nieprzestrzeganie warunków zaliczenia lub organizacji zajęć przez osoby prowadzące zajęcia (14,8% wskazań, 25,7% osób badanych) oraz inne przejawy dyskryminacji, nierównego traktowania i/lub nadużywania pozycji władzy (13,9% wskazań, 24,2% osób badanych).

- Najczęściej niepożądanych sytuacji dopuszczali się osoby prowadzące zajęcia dydaktyczne (ogółem 40,4% wskazań) oraz inne osoby studiujące (32,1%).
- W porównaniu z innymi grupami objętymi badaniem najniżej poziom bezpieczeństwa i równego traktowania oceniają osoby kształcące się w szkołach doktorskich. Najwyżej powyższe obszary zostały z kolei ocenione przez osoby uczestniczące w studiach krótkoterminowych i podyplomowych.
- Poziom bezpieczeństwa najlepiej oceniany jest przez mężczyzn (41,9% „raczej tak”, 42,5% „zdecydowanie tak”). Kobiety (52,3% „raczej tak”, 29,6% „zdecydowanie tak”), osoby niebinarne (44,7% „raczej tak”, 42,1% „zdecydowanie tak”) oraz osoby wskazujące płeć „inna” (50,0% „raczej tak”, 25,0% „zdecydowanie tak”) ogólnie oceniają poziom bezpieczeństwa wysoko, jednak wśród nich dominują odpowiedzi mniej zdecydowane niż wśród mężczyzn.
- Również mężczyźni (38,7% odpowiedzi „raczej tak”, 34,3% odpowiedzi „zdecydowanie tak”) nieznacznie lepiej niż kobiety oceniają poczucie sprawiedliwego i równego traktowania (43,5% „raczej tak”, 30,1% „zdecydowanie tak”). Osoby niebinarne oceniły poziom sprawiedliwego i równego traktowania najniżej (44,7% „raczej tak”, 34,2% „zdecydowanie tak”), a osoby wskazujące płeć „inna” – najwyżej (75,0% „raczej tak”, 12,5% „zdecydowanie tak”). Różnice między ocenami wszystkich grup nie są istotne statystycznie.
- W ramach pytania otwartego opis niepożądanego zachowania przedstawiło 187 osób, opisując łącznie 211 przypadków niepożądanych sytuacji. Najczęściej problemy dotyczyły: złego stanu technicznego budynków i instalacji (80 wskazań), innych przejawów dyskryminacji, nierównego traktowania i/lub nadużywania pozycji władzy (47 wskazań – zob. s. 29-30), naruszeń zasad BHP oraz procedur ochrony przeciwpożarowej (25 wskazań), nieprzestrzegania warunków zaliczenia lub niewłaściwej organizacji zajęć przez osoby prowadzące (19 wskazań), mikroagresji (12 wskazań).

- Ponad 6 na 10 osób (61,7% badanych; 23,2% wskazań) zadeklarowało, że w sytuacji, gdy będą potrzebować pomocy, zwrócą się do grupy pracowników i pracowników dydaktycznych. Około dwukrotnie mniej osób jest gotowych skontaktować się z osobami z administracji pracującymi w dziekanatach lub sekretariatach (13,6% wskazań; 36% osób), Działem ds. Bezpieczeństwa i Równego Traktowania – Bezpieczni UJ (11,1% wskazań; 29,4% osób), władzami dziekańskimi lub instytutu (11% wskazań; 29,2% osób) albo Studenckim Ośrodkiem Wsparcia i Adaptacji SOWA UJ (10,8% wskazań; 28,6% osób).

Rekomendacje

Działania skierowane do osób uczących się na UJ

Należy kontynuować działania informacyjno-promocyjne oraz edukacyjne, które uwrażliwiają na sytuacje naruszające poczucie bezpieczeństwa osobistego oraz prowadzące do nierównego traktowania.

Rekomenduje się kontynuację działań edukacyjnych i promocyjnych dotyczących wsparcia dla osób transpłciowych i niebinarnych, a także uwrażliwianie społeczności studenckiej na kwestie związane z transpłciowością i niebinarnością.

Wskazane jest dalsze prowadzenie działań edukacyjnych i promocyjnych, które umożliwiają zdobycie wiedzy na temat reagowania na konflikty rówieśnicze oraz niepożądane sytuacje ze strony pracowników i pracownic UJ. Szczególny nacisk należy położyć na informowanie, gdzie można zgłaszać takie sytuacje oraz jakie formy wsparcia oferuje uczelnia.

Działania skierowane do osób pracujących na UJ

Należy kontynuować działania edukacyjne i informacyjne dotyczące niepożądanych zachowań w relacji osoba prowadząca zajęcia / osoba promotorska – osoba kształcąca się, ze szczególnym uwzględnieniem standardów etycznych i zasad wzajemnego szacunku.

Rekomenduje się kontynuację działań edukacyjnych i promocyjnych dotyczących wsparcia dla osób transpłciowych i niebinarnych, ze szczególnym uwzględnieniem uwrażliwiania kadry dydaktycznej oraz pracowników administracyjnych (np. sekretariatów, dziekanatów) na potrzeby tych osób.

Wskazane jest dalsze prowadzenie działań edukacyjnych i promocyjnych, które zwiększają świadomość pracowników i pracowników UJ w zakresie procedur zgłaszania niepożądanych sytuacji do odpowiednich jednostek uczelni (m.in. Dział Bezpieczni UJ, SOWA, Centrum Dostępności, Rzecznik Praw i Wartości Akademickich, Inspektorat BHP UJ oraz Inspektorat BHP i Ochrony Przeciwpowodzi CM UJ). Ważne jest także przekazywanie informacji o specyfice działania tych jednostek.

Działania o charakterze ogólnouniwersyteckim

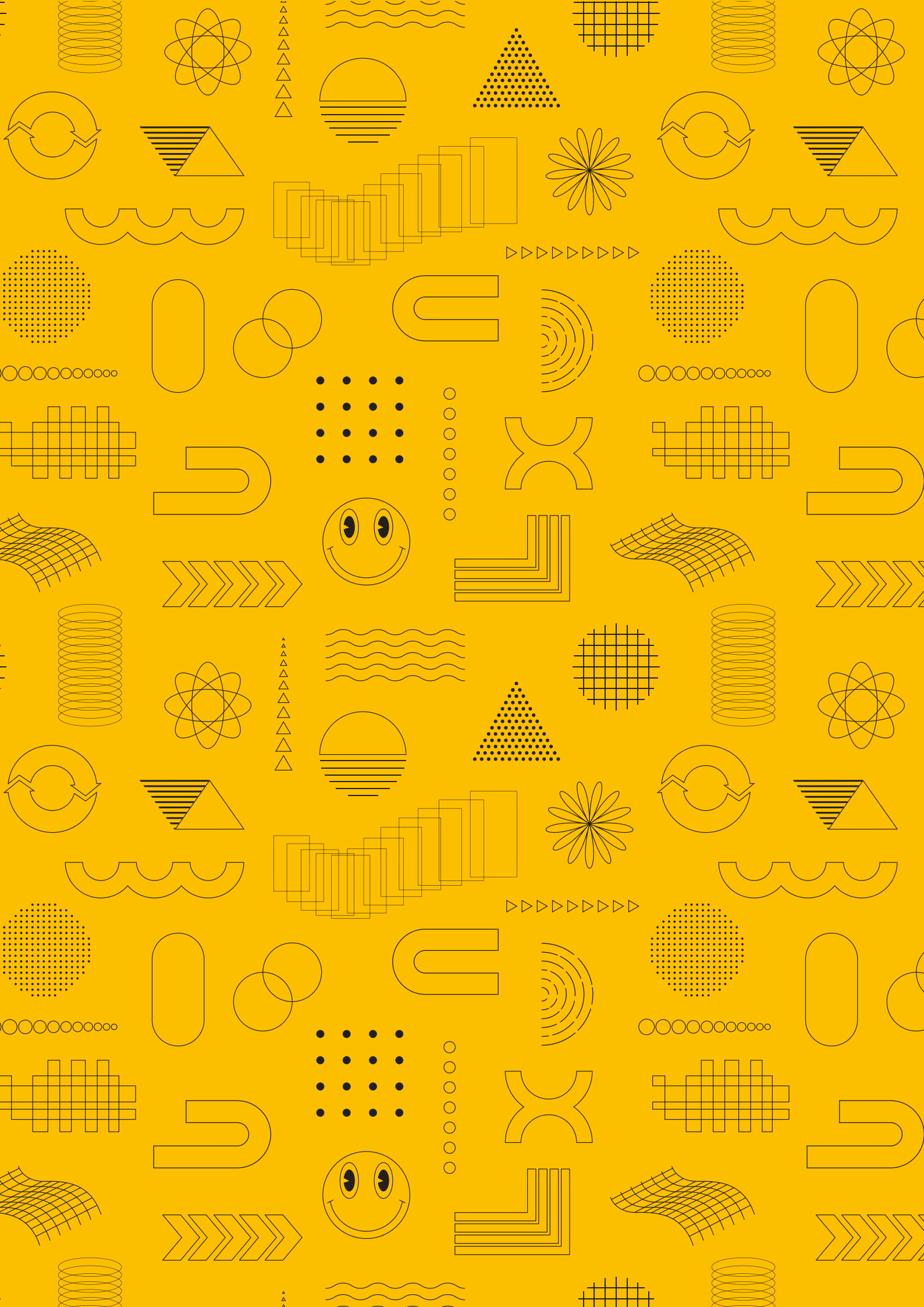
Należy upowszechniać informacje o działalności Działu Bezpieczni UJ, zwiększając jego widoczność oraz świadomość jego funkcjonowania wśród społeczności akademickiej.

Rekomenduje się kontynuowanie budowania sieci współpracy pomiędzy Działem Bezpieczni UJ a innymi jednostkami uczelni, w celu zwiększenia skuteczności działań prewencyjnych i interwencyjnych.

Wskazane jest rozwijanie współpracy Działu Bezpieczni UJ z jednostkami niezwiązanymi bezpośrednio z działalnością dydaktyczną (np. akademikami), w celu uwrażliwienia na sytuacje naruszające bezpieczeństwo osobiste oraz prowadzące do nierównego traktowania.

Należy zaadresować potrzebę ujednolicenia wewnętrznych regulacji i praktyk w jednostkach dydaktycznych dotyczących honorowania zwolnień lekarskich przedstawianych przez osoby studiujące.

Rekomenduje się zwiększenie widoczności badania „Bezpieczeństwo i równe traktowanie na Uniwersytecie Jagiellońskim” poprzez współpracę z wydziałami, szkołami doktorskimi oraz organizacjami studenckimi i doktoranckimi.

CHARAKTERYSTYKA BADANIA

Opis badania

Oddajemy w Państwa ręce raport będący rezultatem piątej edycji badania sondażowego „Bezpieczeństwo i równe traktowanie na Uniwersytecie Jagiellońskim”, zrealizowanego w roku akademickim 2024/2025 przez Dział ds. Bezpieczeństwa i Równego Traktowania – Bezpieczni UJ. Celem badania jest określenie poziomu bezpieczeństwa i równego traktowania na podstawie opinii społeczności studenckiej i doktoranckiej Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Rokrocznie wyniki badania są przekazywane władzom Uniwersytetu Jagiellońskiego w formie raportu, publikowanego także na stronie internetowej Działu Bezpieczni UJ. Ponadto odpowiedzi na pytania otwarte są analizowane z uwzględnieniem podziału na poszczególne jednostki dydaktyczne. Wyniki tych analiz są przekazywane osobom pełniącym funkcje kierownicze w danych jednostkach, wraz z ofertą wsparcia ze strony Działu Bezpieczni UJ.

Wyniki badania przekazywane są również jednostkom odpowiedzialnym za bezpieczeństwo oraz higienę pracy i kształcenia na uczelni, tj. Inspektoratowi BHP UJ oraz Inspektoratowi BHP i Ochrony Przeciwpożarowej Collegium Medicum UJ. Od tej edycji badania wyniki są także przekazywane Inspektoratowi Ochrony Przeciwpożarowej UJ, Działowi Administrowania Nieruchomościami UJ oraz Działowi Administracji Kampusu 600-lecia Odnowienia UJ.

Metodologia

Badanie „Bezpieczeństwo i równe traktowanie 2024/2025” zostało przeprowadzone przy użyciu platformy IBM SPSS Data Collection. Okres zbierania ankiet trwał od 19 maja do 27 czerwca 2025 roku. Wszystkie osoby uprawnione do wzięcia udziału w badaniu otrzymały najpierw zapraszającą wiadomość e-mail wraz z indywidualnym linkiem do ankiety. Następnie czterokrotnie były wysyłane w tym czasie komunikaty przypominające o możliwości udziału w badaniu.

Na ankietę składały się pytania zamknięte (pięciostopniowa skala, jednokrotny wybór typu „tak”/„nie”, pytania wielokrotnego wyboru), pytania półotwarte oraz pytania otwarte. Badanie koncentrowało się w trzech kluczowych obszarach zagadnień:

- > ogólnej oceny bezpieczeństwa i równego traktowania,
- > doświadczenia niepożądanych sytuacji oraz
- > zgłoszenia niepożądanego zdarzenia.

Kwestionariusz ankiety wykorzystany w edycji 2024/2025 znajduje się w Aneksie.

W latach 2021–2025 kwestionariusz ankiety przeszedł kilka istotnych zmian. Narzędzie wykorzystane w pierwszej, drugiej oraz trzeciej edycji było inspirowane fragmentem kwestionariusza „[Barometr Satysfakcji Studenckiej](#)” (w skrócie BSS), czyli cyklicznego badania poczucia zadowolenia wśród osób studiujących na UJ. W latach 2012–2019 w strukturę kwestionariusza BSS włączony był moduł dot. bezpieczeństwa i dyskryminacji. W 2021 roku Dział Bezpieczni UJ wydzielił ww. część narzędzia, wprowadził w niej znaczące modyfikacje i po raz pierwszy zrealizował odrębne badanie „Bezpieczeństwo i równe traktowanie”. W latach 2022 i 2023 w kwestionariuszu ankiety „Bezpieczeństwo i równe traktowanie” wprowadzono drobne zmiany m.in. w oparciu o informacje zwrotne zamieszczone w ankiecie z 2021 i 2022 roku. Zmiany wprowadzone w narzędziu z 2022 roku do pewnego stopnia pozwalają na porównanie wyników dwóch edycji badania (tj. edycji 2020/2021 z edycją 2021/2022), natomiast wyniki edycji 2022/2023 mogą być bezpośrednio porównywane z wynikami edycji 2021/2022 (zob. [Raporty BiRT UJ](#)). W roku 2024 w kwestionariuszu wprowadzono znaczące zmiany m.in. na podstawie informacji zwrotnych zamieszczonych w ankiecie z 2023 roku. Wprowadzone zmiany zasadniczo nie pozwalają na porównywanie wcześniejszych edycji ze sobą. Między edycjami 2023/2024 oraz bieżącą – 2024/2025 w kwestionariuszu nie zaszły istotne zmiany – wyniki obu edycji badania mogą być ze sobą porównywane.

Prezentowane w tym raporcie zestawienia odpowiedzi na pytania zamknięte mogą różnić się podstawami procentowania, ponieważ w opracowaniu uwzględniono jedynie pełne obserwacje. Wyłączone zostały z tego wskazania „nie chcę odpowiadać na to pytanie” oraz braki danych. Tabele z pełnymi wynikami są zamieszczone w odrębnym dokumencie. Aneks zawierający

tabele wynikowe jest dostępny na stronie Działu Bezpieczni UJ pod adresem: bezpieczni.uj.edu.pl/diagnoza. Na wybranych wykresach zaprezentowanych w raporcie dane przedstawione zostały w zaokrągleniu do liczb całkowitych. Dokładne dane znajdują się w aneksie. W raporcie odpowiedzi na pytania otwarte osób uczestniczących w badaniu przytoczono z zachowaniem oryginalnej pisowni. Ponadto, w opracowaniu – wszędzie tam, gdzie to możliwe – zastosowano język neutralny płciowo.

Opis próby

Zaproszenie do udziału w badaniu zostało skierowane do wszystkich osób studiujących i przygotowujących rozprawy doktorskie w Uniwersytecie Jagiellońskim, które posiadały aktywny status w systemie USOS – uczestniczące w co najmniej jednym programie studiów (n=35678).

Na zaproszenie do wypełnienia ankiety odpowiedziało łącznie 1669 osób. Oznacza to, że co dwudziesta osoba (ok. 4,7%) wzięła udział w badaniu. 1002 ankiety zostały wypełnione w całości, a 667 jedynie częściowo. Dało to stopę zwrotu badania, czyli zwrotność, na poziomie ok. 2,8%. Z analizy wykluczono wszystkie ankiety uzupełnione częściowo (n=667). Stan ten jest podobny do poprzedniej edycji badania z roku 2023/2024, gdzie zwrotność wyniosła również ok. 2,8%.

W opisie wyników dla pytań wielokrotnego wyboru użyte są określenia „procent osób” i „procent wskazań”. Pierwsze z nich odnosi się do liczby osób, które odpowiedziały na dane pytanie, w drugim zaś podstawą procentowania jest suma liczby wszystkich odpowiedzi udzielonych przez badane osoby. W pytaniach jednokrotnej odpowiedzi określenia „procent osób” i „procent wskazań” są tożsame.

Jednostka dydaktyczna

Najliczniej reprezentowane wydziały w próbie to:

- > Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej (125 odpowiedzi, 12,5% z wszystkich wypełnionych ankiet),
- > Wydział Prawa i Administracji (99 odpowiedzi, 9,9% z wszystkich wypełnionych ankiet),
- > Wydział Studiów Międzynarodowych i Politycznych (91 odpowiedzi, 9,1% z wszystkich wypełnionych ankiet),

- > Wydział Filologiczny (86 odpowiedzi, 8,6% z wszystkich wypełnionych ankiet),
- > Wydział Filozoficzny (77 odpowiedzi, 7,7% z wszystkich wypełnionych ankiet).

Najmniejszy odsetek odpowiedzi pochodził z Działu Obsługi Studentów Zagranicznych¹, Studium Pedagogicznego² Szkoły Doktorskiej Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu oraz Ośrodka Międzyobszarowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych (odpowiednio po 0,0%, 0,1%, 0,4%, 0,7%). W przypadku wydziałów najrzadziej reprezentowane były Wydział Farmaceutyczny, Wydział Chemii, Wydział Geografii i Geologii oraz Wydział Biochemii, Biofizyki i Biotechnologii (odpowiednio po 1,6%, 1,7%, 2,2%, 2,3%).

Stosunek liczby uzyskanych odpowiedzi do wysłanych ankiet najwyższy był w szkołach doktorskich (z wyjątkiem Szkoły Doktorskiej Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu). Wyniósł kolejno: 10,7% w Szkole Doktorskiej Nauk Ścisłych i Przyrodniczych, 10,5% w Szkole Doktorskiej Nauk Społecznych oraz 6,9% w Szkole Doktorskiej Nauk Humanistycznych. Pozostałe jednostki wykazały się zwrotnością między 1,6% Medyczne Centrum Kształcenia Podyplomowego Collegium Medicum, a 4,7% – Ośrodek Międzyobszarowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych i Społecznych (zob. aneks, tabela 1).

Forma kształcenia

Zdecydowana większość osób, które wzięły udział w badaniu (88,9%) realizuje program studiów stacjonarnych. Pozostałe osoby kształcą się na studiach niestacjonarnych (10,3%), studiach niestacjonarnych z programem identycznym jak na studiach stacjonarnych (0,2%) lub nie dotyczy ich to pytanie (0,6%), ponieważ studiują w ramach różnych programów wymian zagranicznych. Największą stopę zwrotu z ankiet zarejestrowano dla studiów stacjonarnych (3,1%) (zob. aneks, tabela 2).

1 Dział Obsługi Studentów Zagranicznych (DOSZ) jest jednostką uniwersytecką, odpowiedzialną za administracyjną obsługę osób przyjeżdżających z zagranicy w ramach programów wymian. Osoby te organizacyjnie przypisane są w systemie do tej jednostki, a ich programy studiów – do jednostek dydaktycznych, w których odbywają studia w trakcie wymiany (np. wydziałów, instytutów).

2 Studium Pedagogiczne jest jednostką, do której przypisane zostały osoby kształcące się w ramach studiów podyplomowych na kierunku Psychologia edukacyjna z przygotowaniem pedagogicznym. Więcej informacji na temat kierunku można uzyskać pod adresem: <https://sp.uj.edu.pl/studia/podyplomowe> (data dostępu: 05.08.2025).

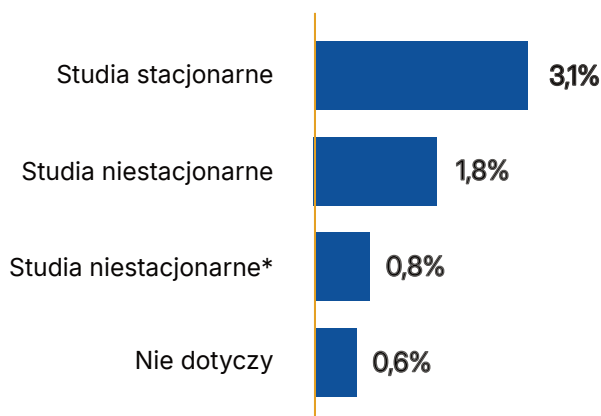
Wykres 1.

Procent odpowiedzi ze względu na formę kształcenia

Wykres 2.

Zwrotność ankiet w ramach danej formy kształcenia

Poziom studiów

Łącznie 81,6% osób biorących udział w badaniu kształci się na studiach I stopnia (45,2%), II stopnia (19,6%) lub na studiach jednolitych magisterskich (16,9%). Osoby w szkołach doktorskich to 11,8% wszystkich ankietowanych. Pozostałe 6,6% to osoby kształcące się w ramach studiów podyplomowych (6,1%) lub studiów krótkoterminowych (0,5%)³. Największą zwrotność odnotowano wśród osób kształcących się w szkołach doktorskich (8,7%) oraz w ramach studiów pierwszego stopnia (3,2%) (zob. aneks, tabela 3).

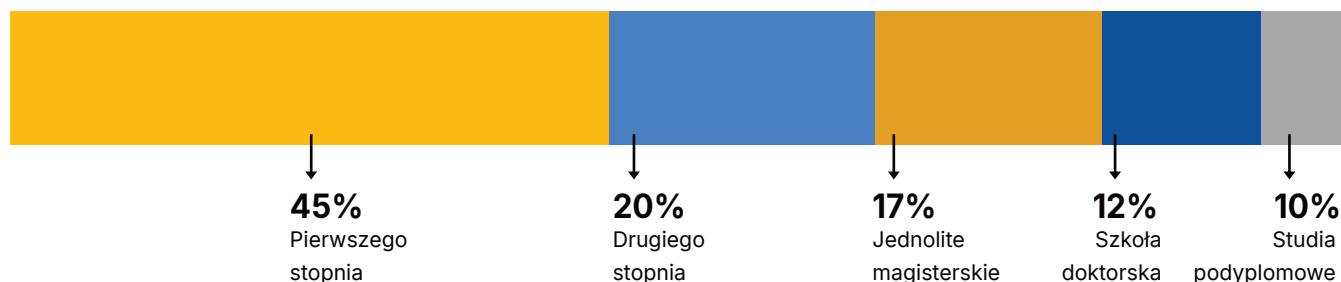
* studia niestacjonarne z programem identycznym jak na studiach stacjonarnych.

³ Studia krótkoterminowe obejmują programy CEEPUS, Erasmus+, Program Mobilności Studentów i Doktorantów MOST oraz inne formy mobilności krótkoterminowej osób studiujących i przygotowujących rozprawy doktorskie.

Wykres 3.

Procent odpowiedzi ze względu na poziom studiów

Rok studiów

Odpowiedzi od osób kształcących się na studiach pierwszego stopnia stanowiły 45,2% analizowanych ankiet. Najliczniejszą grupą były osoby z I roku studiów (23,2% wszystkich odpowiedzi). Również w ramach I roku zaobserwowano najwyższą zwrotność na studiach pierwszego stopnia (4,2%). Osoby uczące się w ramach studiów drugiego stopnia wypełniły 19,6% ankiet. Wśród nich najliczniejszą grupą były osoby z I roku studiów (13,8% próby). Zaobserwowano tam najwyższą zwrotność na studiach drugiego stopnia (3,1%). Osoby uczące się w ramach studiów jednolitych magisterskich wypełniły 16,9% ankiet. Wśród nich najliczniejszą grupą były osoby z I roku studiów (5,4% próby). Grupa ta prezentowała najwyższą zwrotność na studiach jednolitych magisterskich (3,4%). Osoby kształcące się w szkołach doktorskich stanowiły 11,8% próby. Wśród nich najliczniejszą grupą, były osoby z I roku studiów (po 4% próby). Tam zaobserwowano również największą zwrotność (13,4%) (zob. aneks, tabele 4–7).

Płeć

Osoby biorące udział w badaniu zostały poproszone o wskazanie swojej płci. Zgodnie z uzyskanymi odpowiedziami grupę tworzy: 57,4% kobiet, 31,4% mężczyzn oraz 3,8% osób niebinarnych, natomiast 0,8% osób wskazało odpowiedź „inna”. Łącznie 6,6% nie udzieliło odpowiedzi na to pytanie – brak danych 0,6%⁴, wybór „nie chcę odpowiadać na to pytanie” – 6% (zob. aneks, tabela 8).

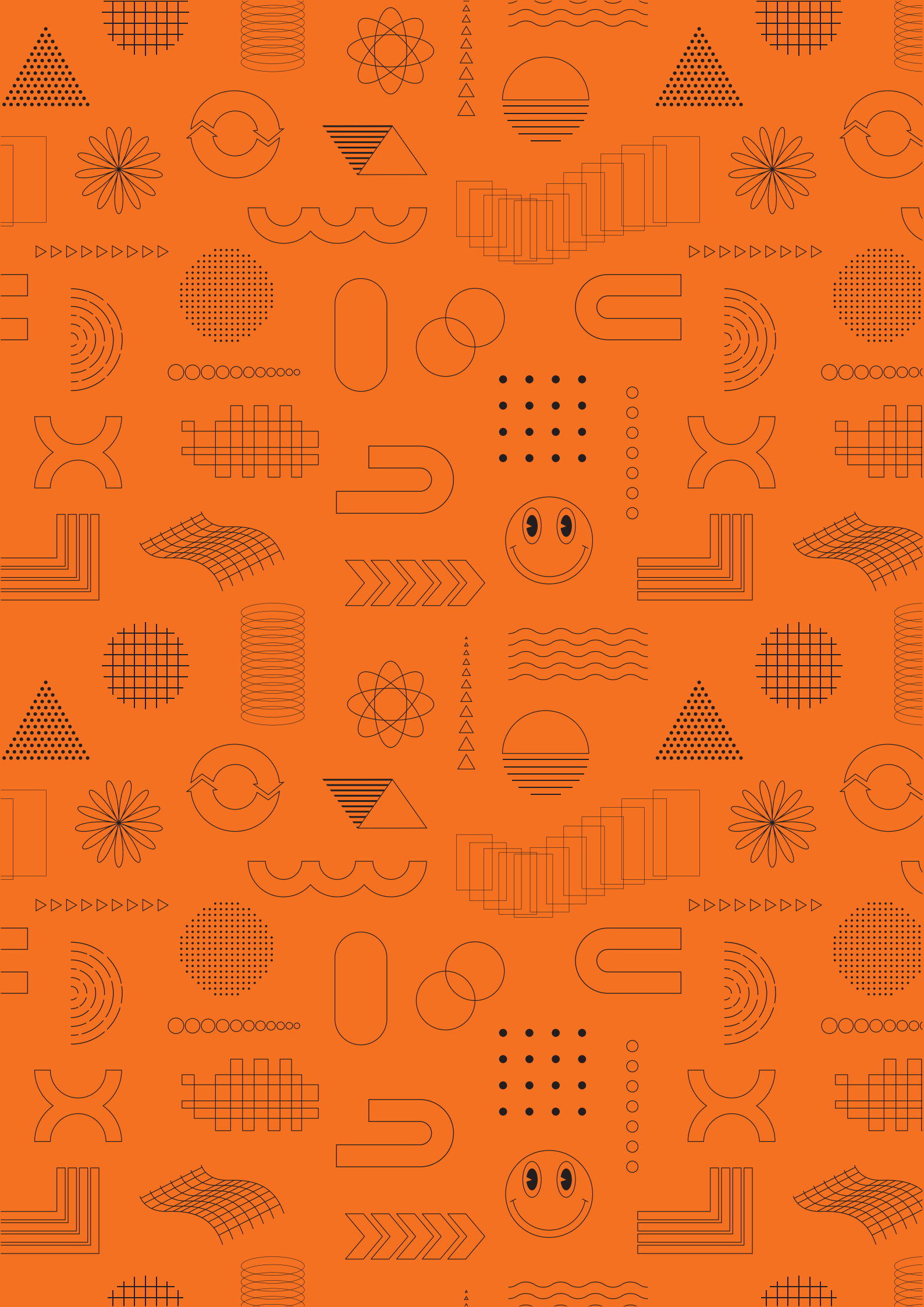

Wykres 4.

Procent odpowiedzi ze względu na płeć

⁴ Pytanie o płeć osób badanych było ostatnim w ankiecie. Z tego powodu odpowiedzi osób, które odpowiedziały na wszystkie poprzednie pytania, a zakończyły wypełnianie ankiety bez wskazania płci uwzględnione zostają w większości przedstawionych wyników. Odpowiedzi od tych osób zostały pominięte jedynie w tych fragmentach, gdzie prezentowano odpowiedzi na dane pytanie ze względu na płeć.

WYNIKI

Ogólna ocena bezpieczeństwa i równego traktowania

Osoby uczestniczące w badaniu poproszono o ocenę na pięciostopniowej skali zestawu trzech stwierdzeń obejmujących: przekonanie, że ktoś z UJ zareaguje na potencjalną niebezpieczną sytuację na uczelni, wiedzę na temat dostępnych źródeł pomocy na uczelni w przypadku takiej sytuacji oraz wiedzę na temat rodzaju wsparcia, którego można oczekiwać ze strony uczelni.

W przypadku przekonania o czyjeś reakcji, osoby badane zazwyczaj zgadzają się ze stwierdzeniem „Jeśli na uczelni stanie się coś złego, to mam przekonanie, że ktoś z UJ na to zareaguje” (39,9% odpowiedzi „raczej się zgadzam”, 17,6% odpowiedzi „zdecydowanie się zgadzam”).

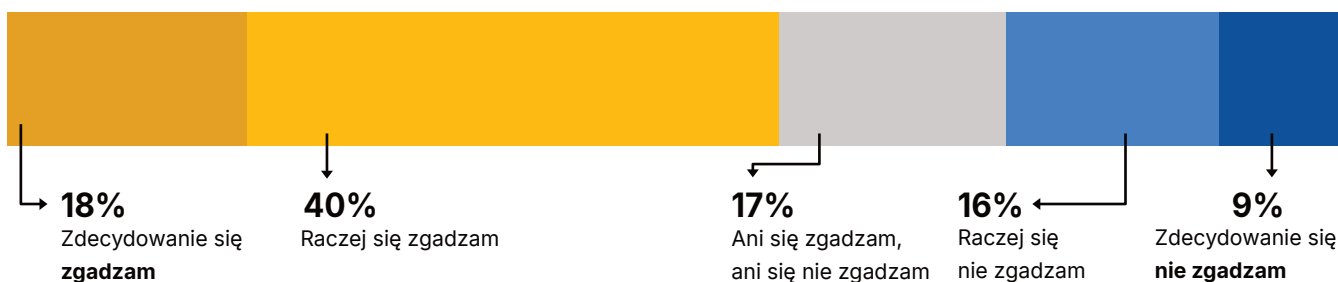
Z kolei blisko 1 na 4 osoby zakłada, że nikt z otoczenia na UJ nie zareaguje na taką sytuację (9,3% odpowiedzi „zdecydowanie się nie zgadzam”, 16% odpowiedzi „raczej się nie zgadzam”, łącznie 25,3% odpowiedzi). Pozostałe 17,3% osób ani się zgadza, ani się nie zgadza (zob. aneks, tabela 9).

Wykres 5.

Rozkład odpowiedzi na pytanie

„Jeśli na uczelni stanie się coś złego, to mam przekonanie, że ktoś z UJ na to zareaguje”

Na pytanie o to, czy osoby studiujące wiedzą do kogo się zwrócić o pomoc w przypadku hipotetycznej złej sytuacji, blisko połowa osób odpowiedziała pozytywnie (łącznie 46,1%, w tym 31,1% odpowiedzi „raczej się zgadzam” oraz 15% odpowiedzi „zdecydowanie się zgadzam”). W porównaniu z poprzednim pytaniem wzrosły odsetki osób wybierających negatywne odpowiedzi, czyli takich, które uważają, że nie wiedzą do kogo z UJ zgłosić się o pomoc (14%

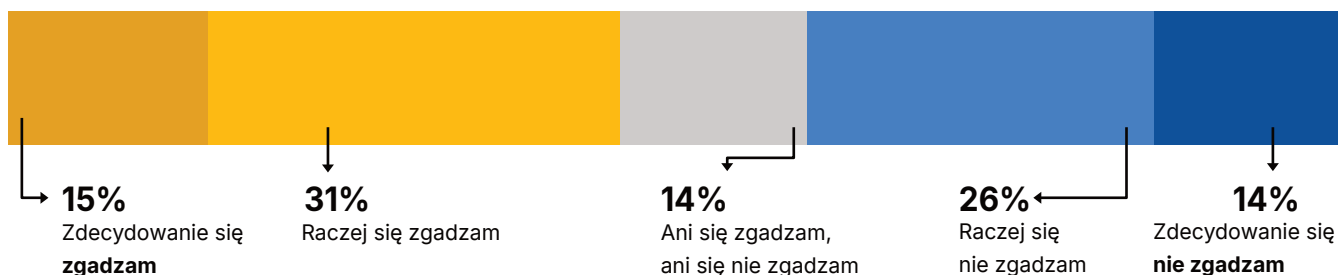
odpowiedzi „zdecydowanie się nie zgadzam”, 26% odpowiedzi „raczej się nie zgadzam”). Niewiele mniej osób niż wcześniej (13,9%) ani się zgadza, ani się nie zgadza ze stwierdzeniem (zob. aneks, tabela 10).

Wykres 6.

Rozkład odpowiedzi na pytanie

„Jeśli na uczelni stanie się coś złego, to wiem, do kogo z UJ zwrócić się o pomoc”

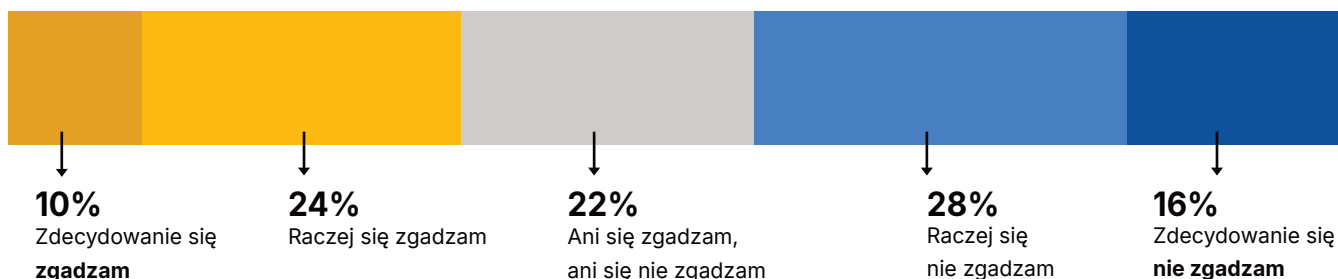
Kolejne pytanie miało na celu sprawdzenie, jaki odsetek osób badanych wie, jakiego rodzaju wsparcia można oczekiwać ze strony uczelni w przypadku doświadczenia jakiejś niepożądaney sytuacji. Tylko 1 na 3 osoby zgodziła się z tym stwierdzeniem (24,2% odpowiedzi „raczej się zgadzam”, 10,3% odpowiedzi „zdecydowanie się zgadzam”, łącznie 34,4% odpowiedzi). Większość osób ankietowanych nie wie (27,8% odpowiedzi „Zdecydowanie się nie zgadzam”, 15,6% „raczej się nie zgadzam”) lub nie jest pewna (22,2%), jakie wsparcie może zaoferować uczelnia (zob. aneks, tabela 11).

Wykres 7.

Rozkład odpowiedzi na pytanie

„Jeśli na uczelni stanie się coś złego, to wiem, jakiego rodzaju wsparcia mogę oczekiwać ze strony uczelni”

W rozkładach odpowiedzi na pierwsze trzy pytania zauważalna jest tendencja malejąca. Wskazuje ona, że pomimo dość wysokiego poziomu zaufania do otoczenia w kwestii natychmiastowej reakcji na zagrożenie, późniejsze kroki są nie zawsze jasne dla osób uczących się na UJ. Omówione wyżej wyniki

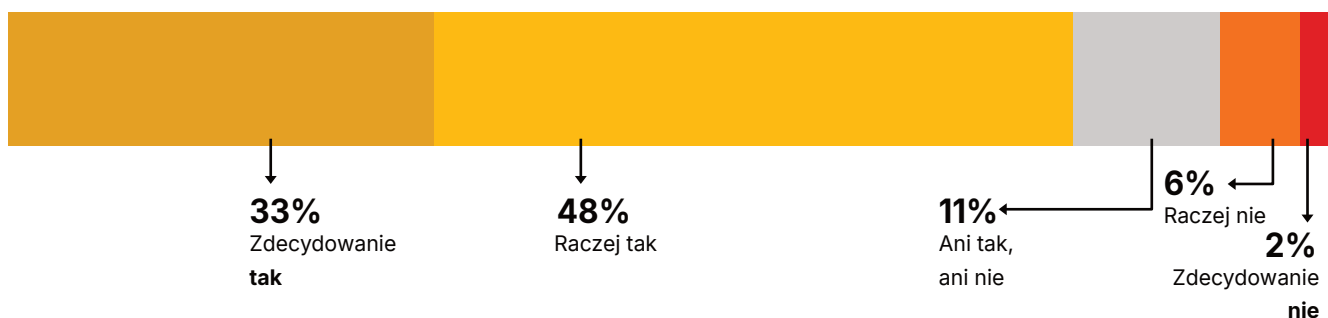
sugerują potrzebę wzmocnienia działań informacyjno-promocyjnych, w tym upowszechniania informacji o jednostkach uczelnianych, które mogą udzielić wsparcia w trudnych sytuacjach oraz zakresu możliwego do otrzymania wsparcia.

Ocena bezpieczeństwa i sprawiedliwego i równego traktowania

Osoby badane poproszono też o wskazanie, na ile czują się na UJ bezpiecznie oraz sprawiedliwie i równo traktowane. Ogólne poczucie bezpieczeństwa wśród osób badanych jest wysokie, łącznie 81% osób udzieliło pozytywnej odpowiedzi na pytanie (47,8% „raczej tak”, 33,2% „zdecydowanie tak”). Na uczelni nie czuje się bezpiecznie 8,2% osób (2,4% „zdecydowanie nie”, 5,8% „raczej nie”) (zob. aneks, tabela 12).

Wykres 8.
Rozkład odpowiedzi na pytanie
„Czy na UJ czujesz się bezpiecznie?”

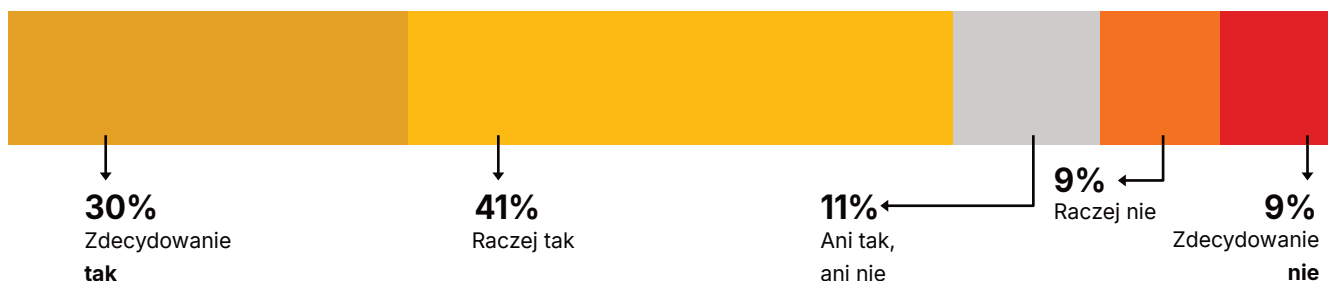
W przypadku sprawiedliwego i równego traktowania odsetki osób odpowiadających pozytywnie na pytanie są mniejsze niż w przypadku pytania o ocenę poczucia bezpieczeństwa. Łącznie 71,4% osób czuje się na uczelni sprawiedliwie i równo traktowane (41,2% „raczej tak”, 30,1% „zdecydowanie tak”). Około 1 na 6 osób nie czuje się na uczelni traktowana w sposób równy i sprawiedliwy (8,6% odpowiedzi „zdecydowanie nie”, 8,7% „raczej nie”, łącznie 17,3%). Odpowiedź „ani tak, ani nie” wskazało 11,4% osób.

Wykres 9.

Rozkład odpowiedzi na pytanie

„Czy na UJ czujesz się bezpiecznie i równo traktowany (-a, -e)?”

Wyniki wykazują podobną tendencję jak w poprzednich latach – poziom poczucia bezpieczeństwa jest wyższy od poziomu sprawiedliwego i równego traktowania.

Odpowiedzi na oba pytania zestawiono z poziomem i jednostką studiów oraz płcią osób badanych.

Poziom i jednostka studiów

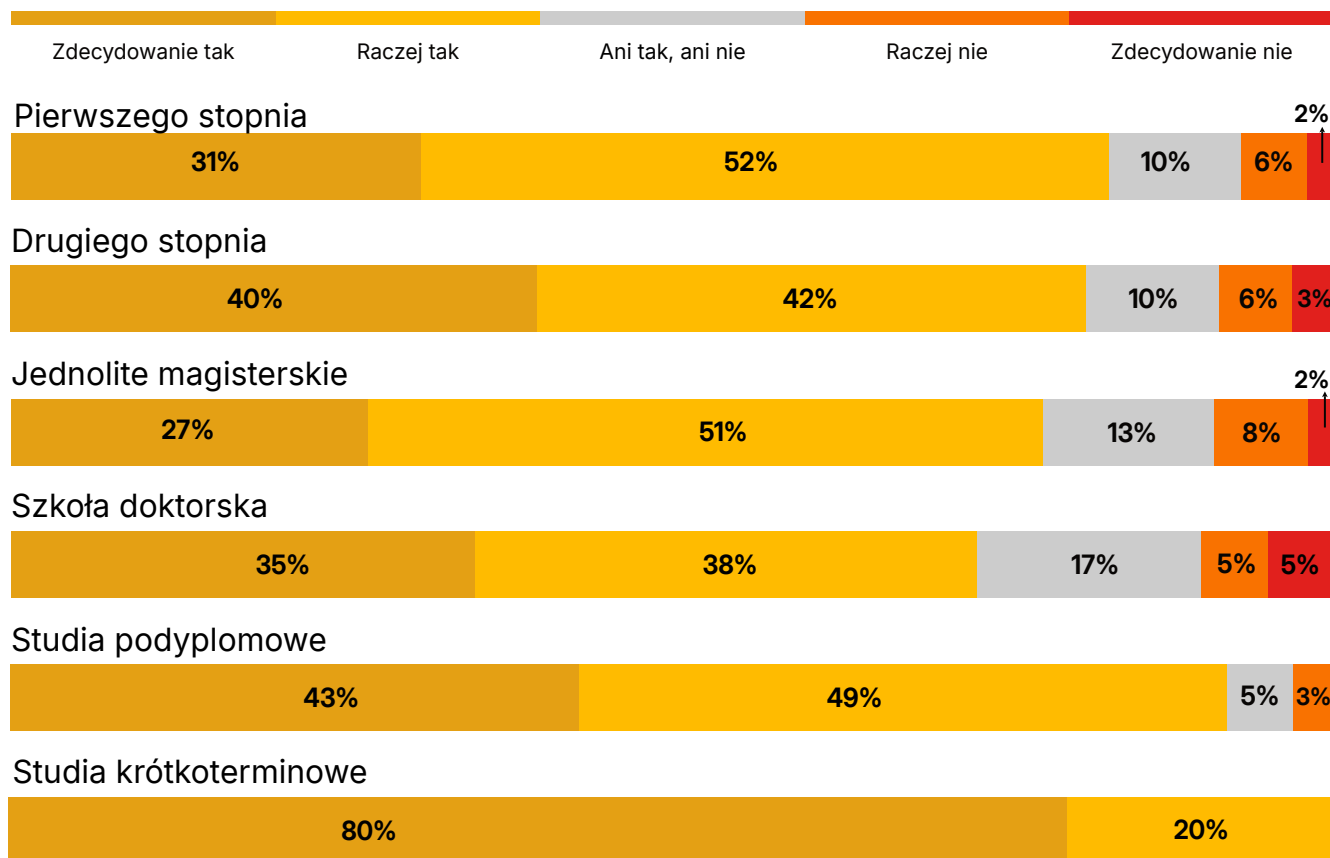
W przypadku poziomu studiów z racji dużych rozbieżności w liczebnościach badanych grup trudno przedstawić jednoznaczne wnioski na temat różnic w ocenie poczucia bezpieczeństwa oraz równego i sprawiedliwego traktowania (szczegółowe wyniki dostępne w aneksie, tabela 14, tabela 22). Można zauważyć jednak, że oba analizowane wymiary najgorzej oceniane są przez osoby przygotowujące rozprawy doktorskie (zob. aneks, tabela 15, tabela 23).

W przypadku szkół doktorskich taka tendencja jest widoczna również w poprzednich edycjach badania. Wyniki te są szczególnie znaczące, ponieważ co roku właśnie w szkołach doktorskich obserwuje się najwyższą zwrotność z badania. Zwłaszcza alarmujący jest fakt, że aż 1 na 4 osoby kształcące się w szkołach doktorskich nie czuje się bezpiecznie i równo traktowana.

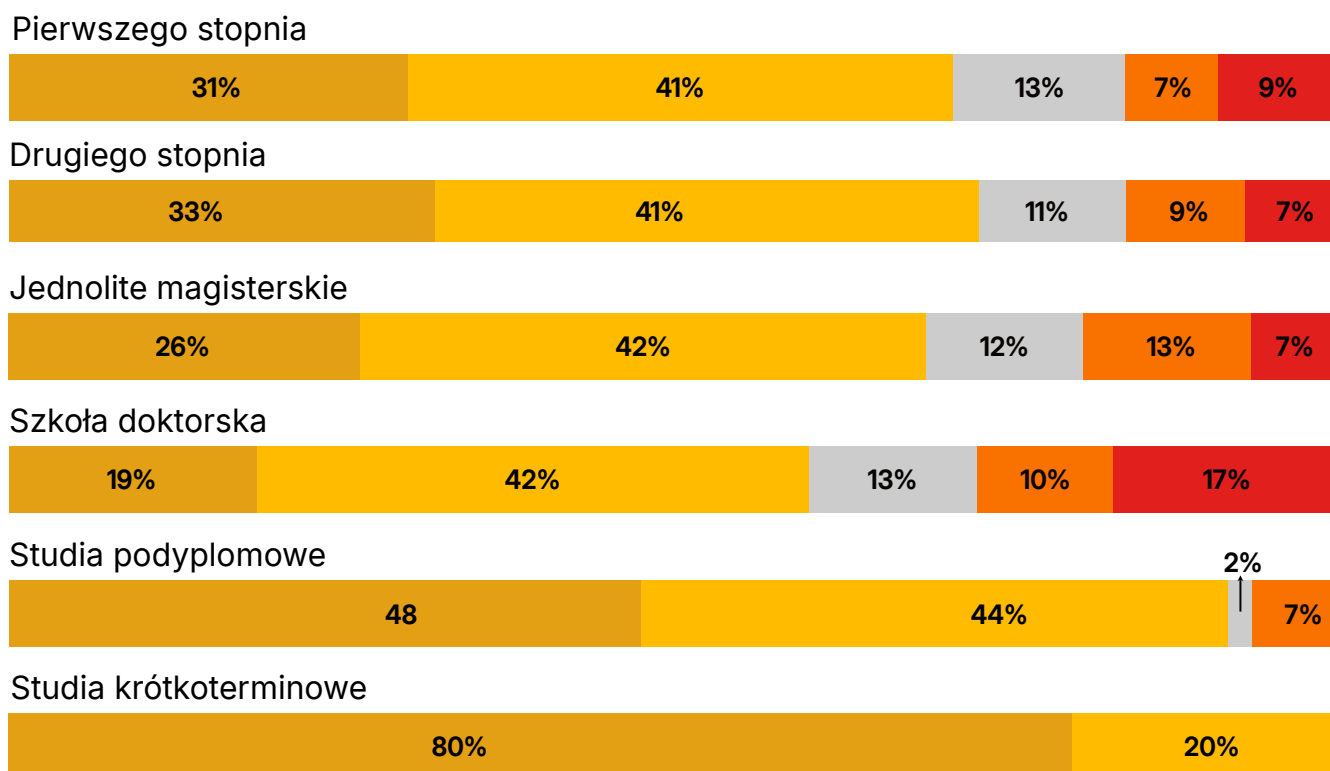
Wykres 10.

Ocena poczucia bezpieczeństwa na UJ a poziom studiów

Wykres 11.

Ocena poczucia sprawiedliwego i równego traktowania na UJ a poziom studiów

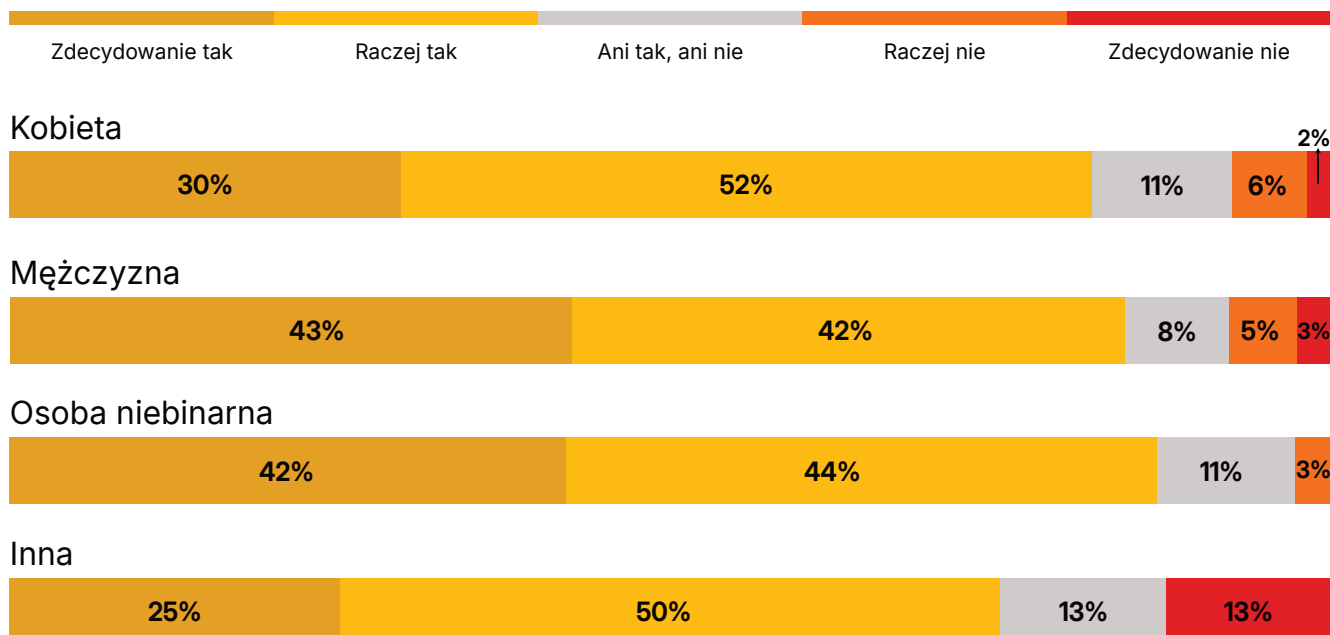
Płeć

Zarówno oceny bezpieczeństwa, jak i sprawiedliwego i równego traktowania zestawiono z płcią osób badanych. Mężczyźni wyżej oceniają poziom bezpieczeństwa niż kobiety i dla tych dwóch grup jest to wynik istotny statystycznie (zob. aneks, tabela 13). Najczęściej oceniali oni poziom bezpieczeństwa jako bardzo wysoki – odpowiedź „zdecydowanie tak” wskazało 42,5% z nich, a „raczej tak” 41,9%. To oznacza, że ponad 84% mężczyzn wyraziło pozytywną opinię, co stanowi najwyższy odsetek spośród wszystkich grup. Wśród kobiet dominowała odpowiedź „raczej tak” (52,3%), natomiast „zdecydowanie tak” wskazało 29,6% respondentek. Osoby niebinarne również w większości oceniły poziom bezpieczeństwa pozytywnie – 42,1% wskazało „zdecydowanie tak”, a 44,7% „raczej tak”. W grupie osób, które w pytaniu o płeć zaznaczyły odpowiedź „inna”, dominowała opcja „raczej tak” (50%), a „zdecydowanie tak” wskazało 25%. W tej grupie zauważalny był również wyższy udział odpowiedzi neutralnych („ani tak, ani nie” – 12,5%) oraz negatywnych („zdecydowanie nie” – 12,5%).

Wykres 12.

Ocena poczucia bezpieczeństwa na UJ względem płci

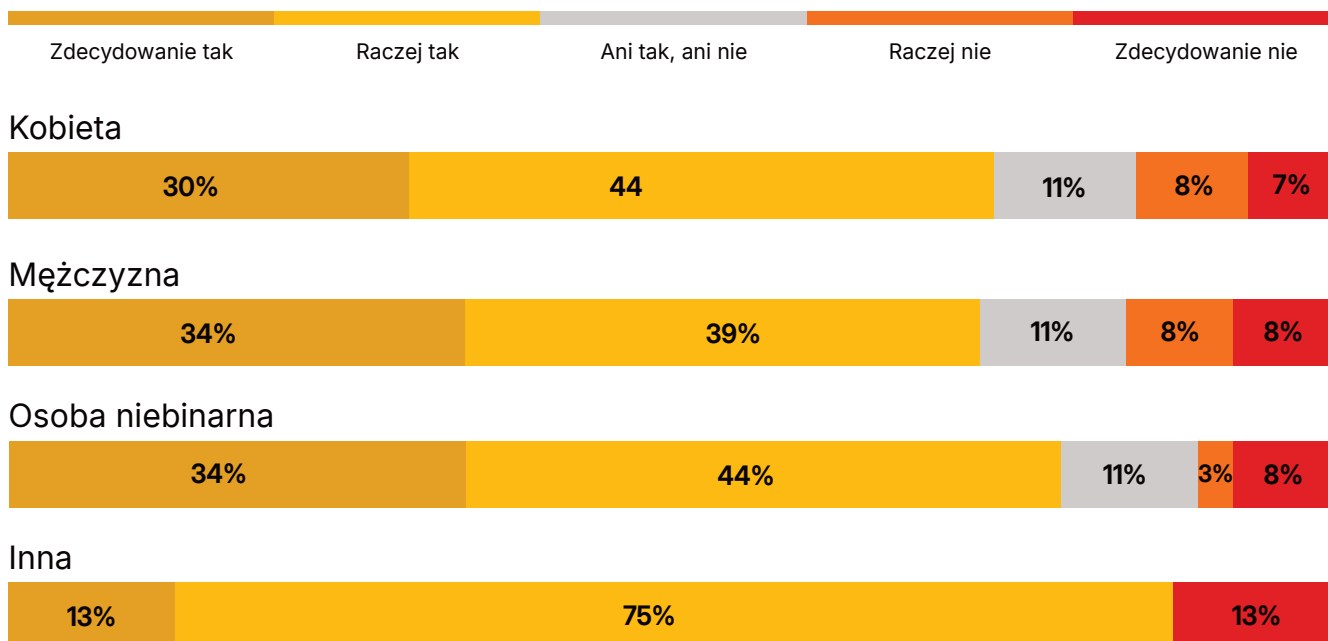

W przypadku sprawiedliwego i równego traktowania nie stwierdzono istotnych różnic w ocenie między osobami różnej płci (zob. aneks, tabela 21). Ogólnie mężczyźni oceniali sytuację nieco lepiej niż kobiety – 38,7% z nich wybrało „raczej tak”, a 34,3% „zdecydowanie tak”. Wśród kobiet odpowiedzi „raczej tak” udzieliło 43,5%, a „zdecydowanie tak” 30,1%. Osoby niebinarne oraz wskazujące płeć „inna” oceniły poczucie sprawiedliwego i równego traktowania najlepiej – w obu grupach dominowały odpowiedzi pozytywne. Wśród osób niebinarnych 44,7% wskazało odpowiedź „raczej tak”, a 34,2% „zdecydowanie tak”. W grupie osób określających swoją płeć jako „inna” aż 75% wybrało „raczej tak”, choć jednocześnie tylko 12,5% wskazało „zdecydowanie tak”. W przypadku osób niebinarnych również odnotowano odpowiedzi negatywne – 7,9% „zdecydowanie nie” i 2,6% „raczej nie” – jednak ich łączny udział był niższy niż wśród mężczyzn i kobiet. Ze względu na niewielką liczebność grup osób niebinarnych i wskazujących odpowiedź „inna”, wyniki te należy interpretować ostrożnie i nie porównywać ich bezpośrednio z innymi grupami ani między edycjami badania.

Wykres 13.

Ocena poczucia sprawiedliwego i równego traktowania na UJ względem płci

Doświadczenie niepożądanych sytuacji

Osoby badane zostały poproszone o wskazanie, czy w bieżącym roku akademickim doświadczyły w związku z nauką na UJ różnych rodzajów agresji i przemocy. Ponad 1 na 5 osób (22,5%) doświadczyła jakiegoś rodzaju agresji lub przemocy. W przypadku agresji i przemocy werbalnej 18,6% osób udzieliło pozytywnej odpowiedzi. Agresji i przemocy niewerbalnej doświadczyło 13,1%, z kolei agresji i przemocy fizycznej 1,5% osób biorących udział w badaniu.

Wykres 14.

Rozkład odpowiedzi na pytanie dotyczące doświadczania agresji i przemocy w formie: fizycznej, werbalnej i niewerbalnej. Pytanie wielokrotnego wyboru

W kolejnej serii pytań osoby badane poproszono o wskazanie konkretnych przykładów niepożądanych sytuacji i zachowań oraz wskazanie ewentualnych sprawców.

Najczęściej wskazywanymi odpowiedziami były:

- > mikroagresje, czyli werbalne i pozawerbalne przekazy, które powodują upokorzenie, izolację, formułowane wobec osób i grup posiadających w społeczeństwie niższy status społeczny (19,8% wskazań, 34,3% osób badanych),
- > zły stan techniczny budynków i instalacji (16% wskazań, 27,8% osób badanych),
- > nieprzestrzeganie warunków zaliczenia lub organizacji zajęć przez osoby prowadzące zajęcia (14,8% wskazań, 25,7% osób badanych),
- > inne przejawy dyskryminacji, nierównego traktowania i/lub nadużywania pozycji władzy (13,9% wskazań, 24,2% osób badanych).

Ogółem w przeciągu roku akademickiego 2024/2025 635 osób badanych (63,4%) doświadczyło przynajmniej jednej niepożądanej sytuacji.

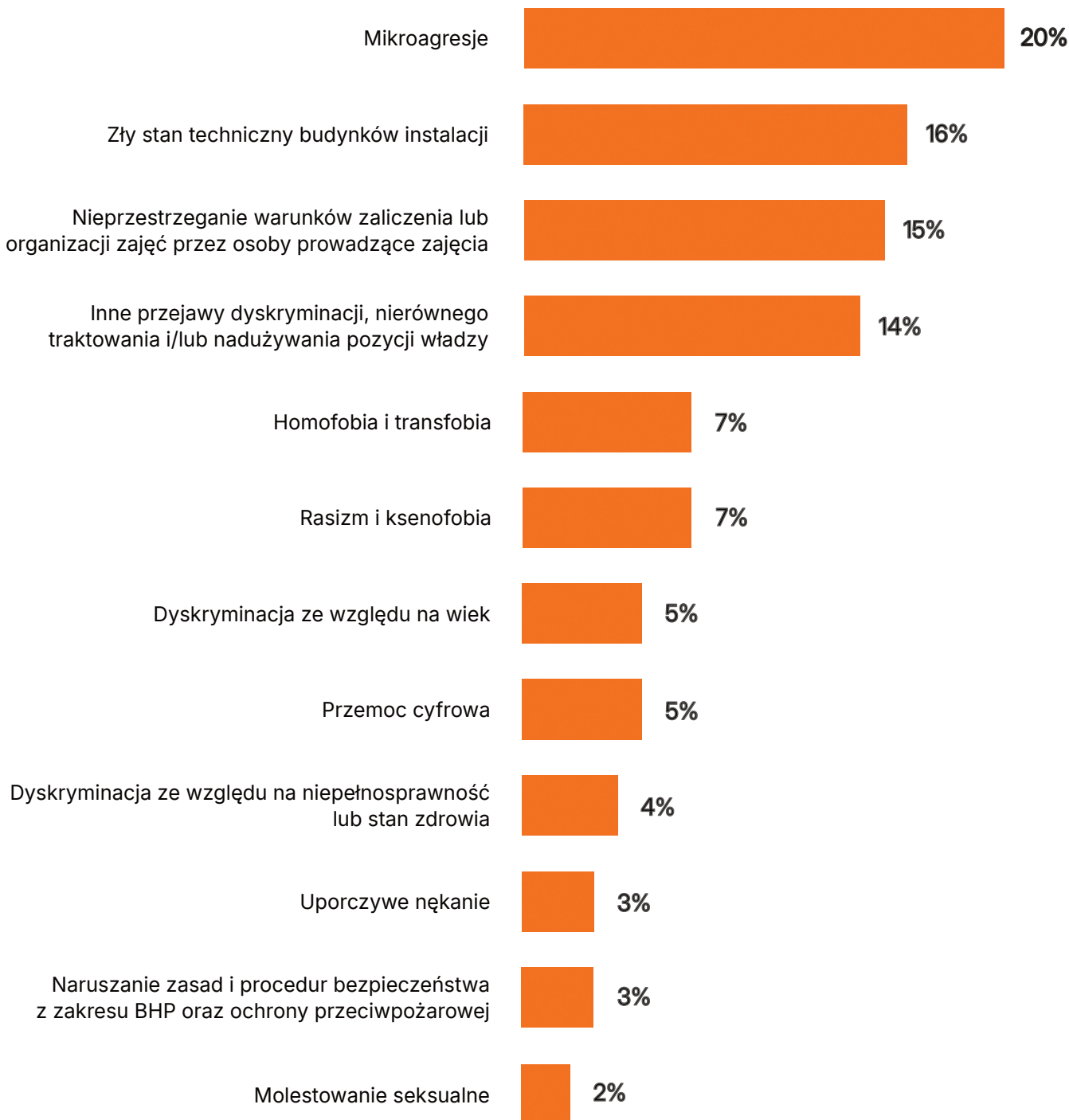
Najczęściej niepożądanych sytuacji dopuszczały się osoby prowadzące zajęcia dydaktyczne (ogółem 40,4% wskazań) oraz inne osoby studiujące (32,1%). Osoby prowadzące zajęcia dydaktyczne częściej (poza nieprzestrzeganiem zasad zaliczenia) niż inne osoby studiujące dopuszczały się molestowania seksualnego, dyskryminacji ze względu na wiek, dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność lub dyskryminacji ze względu na stan zdrowia, mikroagresji, innych przejawów dyskryminacji, nierównego traktowania i/lub nadużywania pozycji władzy oraz naruszania zasad i procedur bezpieczeństwa z zakresu BHP oraz ochrony przeciwpożarowej. Z kolei osoby studiujące częściej dopuszczały się przemocy cyfrowej, uporczywego nękania, homofobii i transfobii oraz rasizmu i ksenofobii (zob. aneks, tabela 30).

Wykres 15.

Procent wskazań danej odpowiedzi na pytanie

„Czy w bieżącym roku akademickim zdarzyło Ci się doświadczyć poniższych niepożądanych sytuacji?”. Pytanie wielokrotnego wyboru

Wykres 16.

Procent wskazań danej odpowiedzi na pytanie „Kto dopuścił się tego zachowania?” Pytanie wielokrotnego wyboru

Opis niepożądanych sytuacji

Osoby uczestniczące w badaniu zostały poproszone o opisanie niepożądanego zdarzenia, którego doświadczyły w związku z kształceniem na UJ. Na to pytanie odpowiedziały 204 osoby.

Spośród udzielonych odpowiedzi:

- > 187 komentarzy zawierało opis od jednej do trzech sytuacji lub kilka wątków dotyczących jednej sytuacji – łącznie zidentyfikowano 211 przypadków niepożądanych zdarzeń.
- > 17 komentarzy nie zawierało opisu lub były zbyt ogólne, co uniemożliwiło ich analizę.

Opisane sytuacje dotyczyły m.in.:

- > złego stanu technicznego budynków i instalacji – 80 wskazań,
- > innych przejawów dyskryminacji, nierównego traktowania oraz nadużywania pozycji władzy – 47 wskazań, w tym:
 - ▶ nieodpowiedniego zachowania osób prowadzących zajęcia/praktyki lub osób pracujących w sekretariatach (brak szacunku, wyśmiewanie, obrażanie, ośmieszanie, groźby itp.) – 14 wskazań,
 - ▶ sugestii dotyczących działań związanych z bezpieczeństwem i równym traktowaniem w odniesieniu do społecznie istotnych zdarzeń dla środowiska akademickiego (m.in. morderstwo na UW,

- morderstwo w Szpitalu Uniwersyteckim w Krakowie, protesty na UJ w związku z konfliktem izraelsko-palestyńskim oraz sytuacją mieszkaniową osób studiujących) – 6 wskazań,
- ▶ krytycznych ocen działań władz wydziału/uczelni w odniesieniu do społecznie istotnych zdarzeń dla środowiska akademickiego w kontekście bezpieczeństwa (m.in. reakcja UJ na konflikt izraelsko-palestyński, w tym reakcja na protesty odbywające się na uczelni) – 6 wskazań,
 - ▶ nieprzyjaznych i niezunifikowanych kryteriów organizacji zajęć (np. dostępność materiałów, limity nieobecności, zasady usprawiedliwiania, terminy) – 5 wskazań,
 - ▶ dyskryminacji ze względu na kierunek lub poziom studiów – 3 wskazania,
 - ▶ braku poczucia integracji z innymi osobami studiującymi – 2 wskazania,
 - ▶ odmowy indywidualnego zaliczenia przedmiotu – 2 wskazania,
 - ▶ subiektywnej oceny podczas egzaminu ustnego – 2 wskazania,
 - ▶ nieodpowiedniego zachowania studentów (obrażanie, wykluczanie itp.) – 2 wskazania,
 - ▶ wyrażania prywatnych poglądów politycznych przez osoby prowadzące zajęcia – 2 wskazania,
 - ▶ dyskryminacji ze względu na religię lub przekonania religijne – 1 wskazanie,
 - ▶ dyskryminacji z powodu odczuwania dumy narodowej – 1 wskazanie,
 - ▶ dyskryminacji ze względu na poglądy polityczne i światopoglądowe – 1 wskazanie,
- > naruszeń zasad BHP i procedur ochrony przeciwpożarowej – 25 wskazań,
- > nieprzestrzegania warunków zaliczenia lub zasad organizacji zajęć przez prowadzących – 19 wskazań,
- > mikroagresji – 12 wskazań,
- > homofobii i transfobii – 9 wskazań,
- > molestowania seksualnego – 8 wskazań,
- > dyskryminacji ze względu na wiek – 5 wskazań,
- > uporczywego nękania – 2 wskazania,

- > rasizmu i ksenofobii – 2 wskazania,
- > dyskryminacji ze względu na stan zdrowia lub niepełnosprawność – 1 wskazanie,
- > przemocy cyfrowej – 1 wskazanie.

Na następnych stronach zostały zaprezentowane wybrane komentarze dotyczące 5 najczęściej opisywanych form niepożądanych sytuacji.

Zły stan techniczny budynków i instalacji

przeciekający dach na najwyższym piętrze, zatkane zlewy w pokojach socjalnych i niewyremontowanych łazienkach (zatykają się co jakiś czas ze względu na wady instalacji, tak stwierdziła osoba naprawiająca), w dygestorium wyłączono czujniki przepływ powietrza, bo cały czas piszczały (...)

Schody (...) są mocno wytarte, a tym samym – ślizgie. Już kilka razy starałam się pomóc osobom, które po prostu z nich zjechały, bo się poślizgnęły

Notorycznie niedziałające windy w budynku (...)

Nieprzestrzeganie warunków zaliczenia lub organizacji zajęć przez osoby prowadzące zajęcia

Mój ćwiczeniowiec przez cały semestr nie sprawdzał obecności, a na ostatnich sprawdzał. Ponadto jednym uczniom pozwalał wybrać zadania jakie chcą zrobić na konsultacjach, a innym nie, jednych odsyłał po jednym błędzie, a innym nawet podpowiadał.

Prowadzący robił zamiast nieobowiązkowych wykładów obowiązkowe zajęcia w formie konwersatoryjno-wykładowej, nieprzewidziane przez Syllabus.

Egzaminy ustne są bardzo niesprawiedliwe. Ocena zależy w większości przypadków od humoru prowadzącego egzamin. Warunki tych egzaminów są wyjątkowo niejasne. Nie wiadomo tak naprawdę jakie odpowiedzi są wymagane na jakie oceny. Jeden prowadzący był bardzo nieprzyjemny i nie wiadomo było co chciał usłyszeć. Większość prowadzących egzaminy ustne których spotkałam było bardzo przyjemnych i dało się sensownie odpowiedzieć. Ale wystarczy jeden pracownik uł w złym humorze i brak określonych zasad prowadzenia egzaminów daje okazję do nadużyć i niesprawiedliwego zaniżania ocen.

Mikroagresja

Na pewno kilkakrotnie zdarzyło się, że osoby prowadzące używały języka niedostosowanego do sytuacji, zwłaszcza w kontekście grup mniejszościowych (osób transpłciowych, mniejszości etnicznych), mimo że przekazując treści generalnie progresywne i sojusznicze. Odczuwam, że dobrze by było przeprowadzić szkolenia odnośnie języka inkluzywnego, a także stereotypów, mikroagresji i dobrych praktyk sojuszniczych, gdyż mam przekonanie, że ich błędy nie wynikają ze złych intencji, a z niewiedzy.

Komentarze prowadzącego na temat różnych luźno związanych z tematem zajęć kwestii, w szczególności polityki, sytuacji kobiet na uczelni, dyskryminacji ze względu na płeć i kolor skóry. Komentarze te utrzymane w żartobliwym tonie, ale zawierające przekleństwa oraz wyraźnie sugerujące negatywną opinię prowadzącego na temat szeroko rozumianych działań równościowych w nauce. Ciężko o konkrety, bo te opinie ciężko przytoczyć z pamięci, nie były elementem dyskusji w czasie zajęć na powyższe tematy, a jedynie komentarzami rzucanymi „w eter”. Poglądy możemy mieć różne, ale forma ich wyrażania oraz okoliczności były w moim odczuciu niestosowne.

Zgłoszenie niepożądanego zdarzenia

Kolejne pytanie miało na celu sprawdzenie tego, do której osoby i/lub jednostki na uniwersytecie osoby studiujące najprawdopodobniej udałyby się po pomoc w przypadku doświadczania niepożądanych sytuacji. Ponad 6 na 10 osób (61,7% badanych, 23,2% wskazań) wskazało, że w sytuacji, gdy będą potrzebować

pomocy uda się do pracowników i pracownic dydaktycznych (np. prowadzących zajęcia, promotorów i promoterek, osób opiekujących się kierunkiem/rokiem studiów). Około dwukrotnie mniej osób jest gotowych skontaktować się z osobami z administracji pracującymi w dziekanatach lub sekretariatach (13,6% wskazań, 36% osób), Działem Dział ds. Bezpieczeństwa i Równego Traktowania – Bezpieczni UJ (11,1% wskazań, 29,4% osób), władzami dziekańskimi lub instytutu (11% wskazań, 29,2% osób) lub Studenckim Ośrodkiem Wsparcia i Adaptacji SOWA UJ (10,8% wskazań, 28,6% osób). Dość popularnym wyborem była też opcja Samorząd Studentów/Towarzystwo Doktorantów (8,5% wskazań, 22,6% osób).

Na wybranie opcji „inna osoba/jednostka z UJ” zdecydowało się 60 osób.

Łącznie odnotowano 63 wskazania, w tym:

- > 16 odpowiedzi częściowo pokrywających się z odpowiedziami dostępnymi w kafeterii tego pytania,
- > 39 wskazań innych niż te przewidziane w kafeterii,
- > 3 komentarze w tonie „trudno powiedzieć”,
- > 1 odpowiedź wskazująca na wybór osoby/jednostki w zależności od sytuacji.

Wśród odpowiedzi zaklasyfikowanych jako „inne” pojawiły się również komentarze wyrażające:

- > brak wiedzy, do kogo się zgłosić (1 wskazanie),
- > brak wiary w możliwość uzyskania pomocy (1 wskazanie),
- > decyzję o samodzielnym działaniu (1 wskazanie),
- > zamiar upublicznienia sprawy w mediach społecznościowych (1 wskazanie).

Gdyby osobom badanym przydarzyła się niepożądana sytuacja związana z procesem kształcenia na UJ, najprawdopodobniej zwróciłyby się po pomoc do (innych osób/jednostek niż te wskazane w kafeterii):

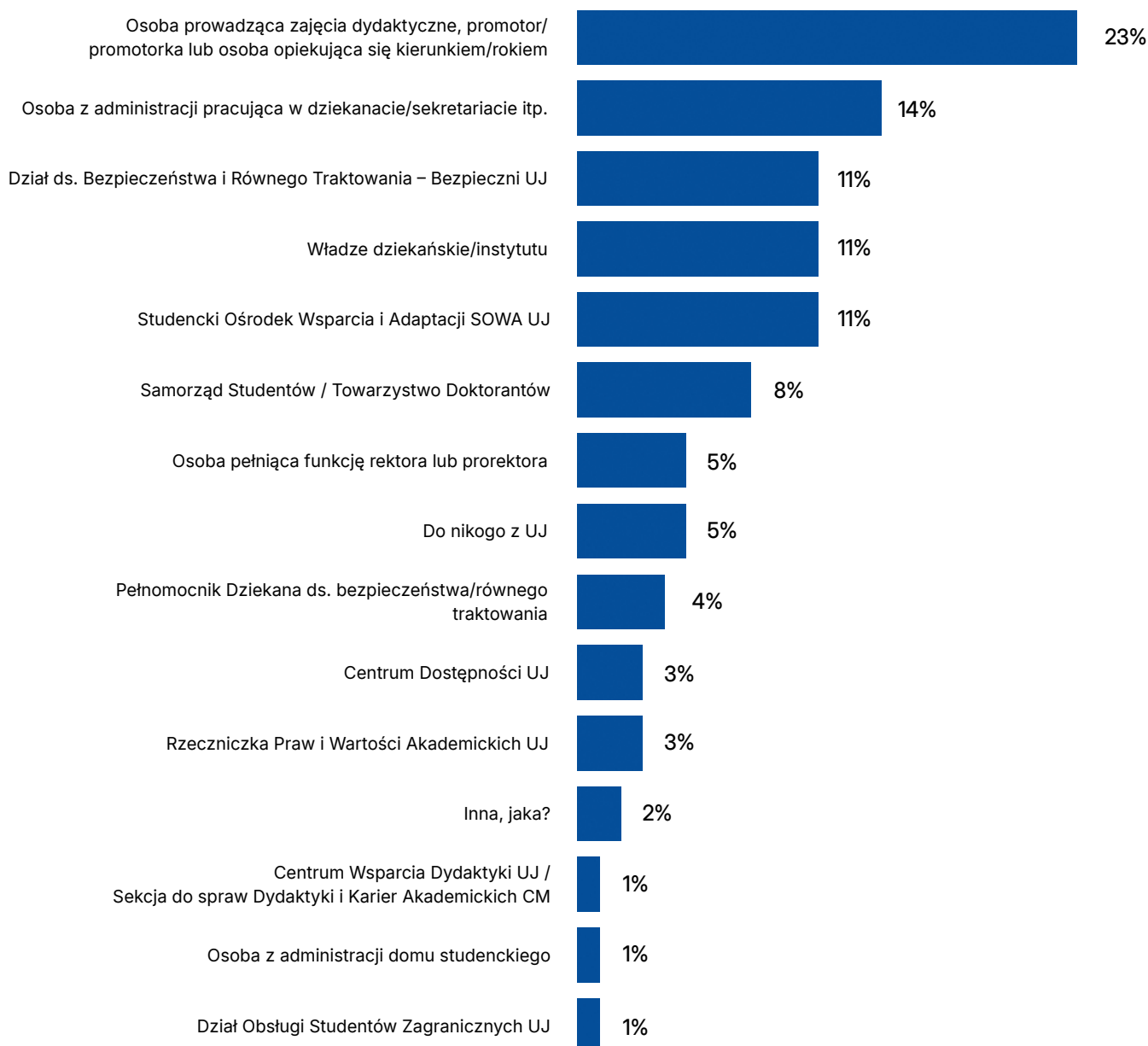
- > osoby studiującej – 15 wskazań,
- > koła naukowego – 10 wskazań,
- > osoby pełniącej rolę starosty – 7 wskazań,
- > organizacji studenckiej – 6 wskazań,
- > portierki/portiera – 1 wskazanie.

Wykres 17. Procent wskazań danej odpowiedzi na pytanie

„Gdyby przydarzyło Ci się coś złego/niechcianego w związku z nauką na UJ, to do kogo z UJ najprawdopodobniej udasz się po pomoc?”.

Pytanie wielokrotnego wyboru

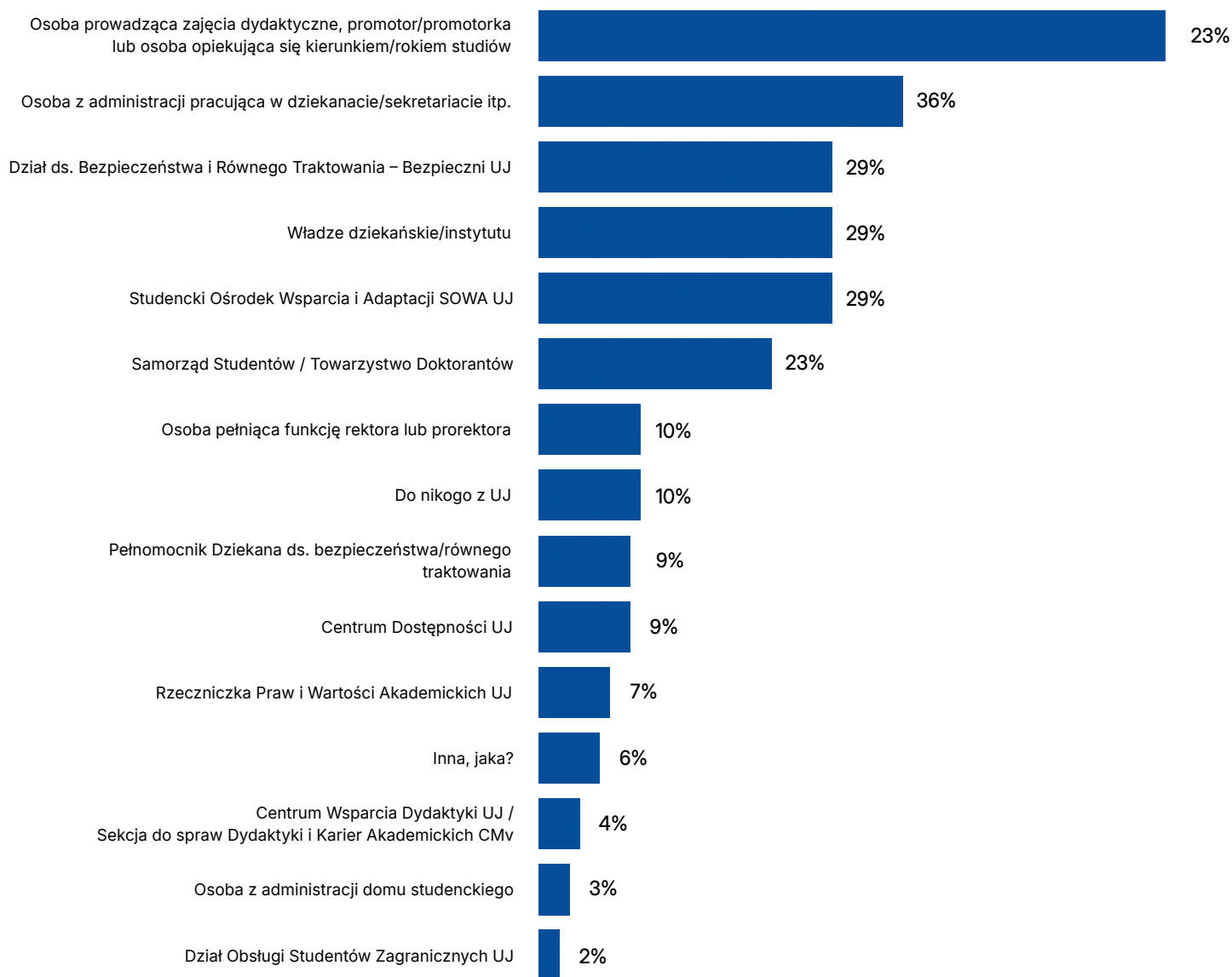

Wykres 18.

Procent osób wybierających daną kategorię w odpowiedzi na pytanie

„Gdyby przydarzyło Ci się coś złego/niechcianego w związku z nauką na UJ, to do kogo z UJ najprawdopodobniej udasz się po pomoc?”.

Pytanie wielokrotnego wyboru

Dodatkowe uwagi osób badanych

W odpowiedzi na pytanie: „Jeśli uważasz, że pewne elementy naszej ankiety powinny zostać udoskonalone lub chcesz coś dodać, możesz to wyrazić w tym miejscu” przeanalizowano 89 komentarzy.

Zdecydowana większość (72 komentarze) dotyczyła opinii na temat samej ankiety, w tym 61 sugestii jej modyfikacji. Wśród proponowanych zmian znalazły się m.in.:

- > dodanie kategorii niepożądanego zachowania: dyskryminacja ze względu na religię lub przekonania religijne,
- > rozszerzenie opcji odpowiedzi w pytaniach o sprawcę niepożądanego zachowania o: „osoba kierująca/pracująca w zakładzie” – z myślą o osobach kształcących się w szkołach doktorskich,
- > wprowadzenie oddzielnej sekcji dotyczącej opieki promotorskiej w szkołach doktorskich,
- > dodanie opcji „nie wiem” w pytaniach zamkniętych z odpowiedziami „tak”/ „nie”,
- > weryfikacja działania ankiety na urządzeniach mobilnych.

Pozostałe 15 komentarzy zawierały:

Sugestie działań na rzecz poprawy bezpieczeństwa i równego traktowania (10 komentarzy):

- > Poprawa dostępności informacji:
 - ▶ Ułatwienie dostępu do informacji o instytucjach i osobach wspierających studentów.
 - ▶ Stworzenie materiałów wideo (np. na YouTube) z omówieniem dostępnych form pomocy, przesyłanych cyklicznie studentom.
 - ▶ Uproszczenie struktury instytucjonalnej – obecnie zbyt wiele jednostek o podobnych kompetencjach powoduje dezorientację.
- > Wielojęzyczność i inkluzywność:
 - ▶ Udostępnienie dokumentów w języku angielskim.
 - ▶ Zwiększenie integracji międzykulturowej – przeciwdziałanie podziałom narodowościowym w grupach studenckich.

- > Bezpieczeństwo fizyczne i psychiczne:
 - ▶ Wzmocnienie fizycznego bezpieczeństwa na terenie uczelni (w kontekście incydentów w Szpitalu Uniwersyteckim).
 - ▶ Organizacja szkoleń z zakresu reagowania w sytuacjach zagrożenia.
 - ▶ Współpraca z organizacjami zewnętrznymi (np. Okręgową Izbą Lekarską) w zakresie projektów dotyczących bezpieczeństwa.
- > Monitoring relacji akademickich:
 - ▶ Możliwość zgłaszania mikroagresji ze strony kadry akademickiej.
 - ▶ Powołanie niezależnego opiekuna seminariów, który monitorowałby przebieg współpracy z promotorem.
- > Stała ewaluacja jakości kształcenia:
 - ▶ Zbieranie opinii studentów po zakończeniu zajęć na studiach podyplomowych (dot. merytoryki i sposobu prowadzenia zajęć).
- > Opinie na temat działań jednostek UJ udzielających wsparcia oraz Samorządu Studentów (4 komentarze).
- > Wyrażenie braku zaufania i poczucia bezsilności w obliczu doświadczanej niepożądanego sytuacji (1 komentarz).

Potrzebujesz wsparcia na uczelni, ale nie wiesz do kogo się zwrócić? Dowiedz się więcej o jednostkach oferujących wsparcie na UJ.

- > Bezpieczeństwo i równe traktowanie:
[Dział ds. Bezpiecznego i Równego Traktowania – Bezpieczni UJ](#)
- > Prawa i wartości akademickie:
[Rzecznik Praw i Wartości Akademickich](#)
- > Wsparcie psychologiczne:
[Studencki Ośrodek Wsparcia i Adaptacji „SOWA”](#)
- > Dostępność:
[Centrum Dostępności](#)
- > Bezpieczeństwo, higiena pracy i kształcenia:
[Inspektorat BHP UJ, Inspektorat BHP i Ochrony Przeciwpożarowej Collegium Medicum UJ](#)
- > Jakość kształcenia:
[Uczelniany System Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia](#)

Dział ds. Bezpieczeństwa
i Równego Traktowania
– Bezpieczni UJ